

Λαϊκή Παρέμβαση και κινητοποιήσεις με ριζική αλλαγή κατεύθυνσης της κυβερνητικής πολιτικής

του **Αντώνη Νταλακογιώργου**

Τις τελευταίες μέρες έγινε περισσότερο αντιληπτό στην κυβέρνηση και στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ότι οι δανειστές ακολουθούν μια ακραία εκβιαστική πολιτική η οποία επιδιώκει όχι μόνο να αμφισβητήσει ή να ακυρώσει τις προεκλογικές δεσμεύσεις της αλλά στην ουσία να στραπατσάρει και πολιτικά το εγχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ, να συντρίψει τις λιγοστές ελπίδες και προσδοκίες που είχαν καλλιεργηθεί στην πολύμηνη διάρκεια των διαπραγματεύσεων.

Η επιμονή των δανειστών στα εργασιακά, ασφαλιστικό, πρωτογενή πλεονάσματα και υψηλό ΦΠΑ καταδεικνύει ότι πρόθεσή τους είναι να ισοπεδώσουν πολιτικά και αυτές τις ελάχιστες αντιστάσεις που έμειναν όρθιες στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων από κυβερνητικής πλευράς.

Το θράσος των θεσμών Ε.Ε - ΔΝΤ - ΕΚΤ προφανώς έχει ξεπεράσει κάθε όριο, πράγμα που συνειδητοποίησε και η ηγεσία κυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα μιλούσαν για κοινό τόπο, έντιμο συμβιβασμό και ταυτόχρονα εγκατέλειπαν άτακτα κάθε φορά τις κόκκινες γραμμές που οι ίδιοι είχαν χαράξει ερήμην του λαού, των εργαζομένων και των κινημάτων τους.

Ο κίνδυνος διαπόμευσης και διασυρμού της κυβέρνησης είναι προ των πυλών και αυτό το

επесήμαναν με τον δημόσιο λόγο τους δεκάδες στελέχη της κινηματικής ριζοσπαστικής αριστεράς, αλλά η κυβέρνηση, το οικονομικό επιτελείο της και ο ίδιος προσωπικά ο Πρωθυπουργός έμμεσα και άμεσα έδειχναν να υποτιμούν την εκτίμηση αυτή ενώ άνθρωποι του περιβάλλοντός του έφτασαν σε σημείο να πετροβολούν αυτές τις διαπιστώσεις ακόμη και να εκτοξεύουν απειλές και να ενοχοποιούν τις απόψεις για μια άλλη στρατηγική αντιμετώπισης της κατάστασης της χώρας μας.

Άραγε οι τελευταίες εξελίξεις μετέβαλαν τις πάγιες θέσεις που κυριαρχούν στον πρωθυπουργικό κύκλο σχετικά με τους ευρωπαίους «συμμάχους και εταίρους»; Άραγε έγινε αντιληπτό έστω και σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή ο ρόλος του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη και οι σχεδιασμοί για την χώρα και τον λαό μας;

Όσοι άκουσαν την ομιλία του Πρωθυπουργού στην κοινοβουλευτική ομάδα στις 16/6/2015 **μάλλον τους ενισχύθηκαν οι αμφιβολίες και τα ερωτηματικά αφού το περιεχόμενο του πολιτικού του λόγου ήταν στην κατεύθυνση εκκλήσεων προς τους «εταίρους» να αποδεχτούν τις ρεαλιστικές ελληνικές προτάσεις, με επαναλαμβανόμενη αναφορά «στις αξίες, τα ιδανικά και την δημοκρατία της Ευρώπης» η οποία οφείλει να στηρίξει την χώρα μας και βεβαίως μια επανάληψη των γνωστών σε όλους ευχών για «έντιμο και επωφελή συμβιβασμό».**

Όσοι και όποιοι ήλπιζαν ότι το φιάσκο των διαπραγματεύσεων θα οδηγούσε την ηγετική ομάδα της κυβέρνησης σε μια πολιτική στροφή ουσιαστικής και αποτελεσματικής απόκρουσης των εκβιασμών των τοκογλύφων δανειστών μάλλον για άλλη μια φορά διαψεύστηκαν από την πρωθυπουργική ομιλία. **Η πίστη και η προσήλωση στον ευρωμονόδρομο και την Ε.Ε δεν αφήνει το παραμικρό περιθώριο για αλλαγή πορείας.** Η κυβέρνηση δείχνει απόλυτα παγιδευμένη σε αδιέξοδες στρατηγικές επιλογές που στο τέλος θα την οδηγήσουν στην αποτυχία και την ήττα. Βεβαίως η διαπραγμάτευση της κυβέρνησης με τους «εταίρους - συμμάχους» ανέδειξε και ένα θετικό και σημαντικό στοιχείο, αποκάλυψε ευρύτερα στον λαό και την κοινωνία το αποκρουστικό πρόσωπο των δανειστών, του χρηματοπιστωτικού συστήματος, των πολυεθνικών ομίλων, την σκληρότητα του νεοφιλελευθερισμού, των πολιτικών τους εκπροσώπων στην Ευρώπη και **οδήγησε στην κατάρρευση του μύθου ότι με αυτή την λυκοσυμμαχία είναι δυνατόν να υπάρχουν «οι αρχές, οι αξίες και τα ιδανικά της δημοκρατίας» που τόσο επίμονα επικαλείται και προπαγανδίζει η κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός.**

Απολύτως σχετικό με αυτήν την πραγματικότητα είναι το εντυπωσιακό εύρημα στις

τελευταίες δημοσκοπήσεις που εκτινάσσουν το ποσοστό υπέρ της εξόδου από το ευρώ στο 36%!!! Παρ' όλα αυτά η κυβέρνηση δείχνει να εμμένει στον μονόδρομο του ευρώ **και να θεωρεί καταστροφή την έξοδό μας από αυτό και την Ε.Ε.**

Ακόμη και στελέχη της αριστερής πτέρυγας που εκφράζουν δημόσια την αντίθεσή τους για τον εκτροχιασμό της διαπραγμάτευσης αλλά και τις υπαναχωρήσεις της κυβέρνησης **δεν θέτουν ένα σαφές πλαίσιο ρήξης με συγκεκριμένο εναλλακτικό σχέδιο που ολοκληρωμένα να απευθύνεται στον λαό και να δημιουργεί τους όρους και τις προϋποθέσεις μιας πλατιάς λαϊκής συμμαχίας.**

Από την άλλη φαντάζει εξωφρενικό και εξοργιστικό η κυβέρνηση να επικαλείται και να απευθύνεται στον λαϊκό παράγοντα να συνδράμει με τις κινητοποιήσεις του για να αντιμετωπισθεί το αδιέξοδο των διαπραγματεύσεων και να καμφθεί η στάση των οικονομικών και πολιτικών ελίτ της Ευρώπης που έχουν οδηγήσει την χώρα στον οικονομικό στραγγαλισμό, όχι επειδή καθυστερημένα απευθύνθηκε σε αυτόν, **αλλά κυρίως και πρωτίστως επειδή δείχνει ανήμπορη να καταθέσει ένα πραγματικό εναλλακτικό σχέδιο που θα οδηγεί την χώρα στην έξοδο από την κρίση, θα αποκρούει τους εκβιασμούς των δανειστών και θα δίνει ελπίδα και προοπτική για τους εργαζόμενους και τον λαό.**

Κατά συνέπεια οι μεγαλόστομες διακηρύξεις και τα ηχηρά συνθήματα «παίρνουμε την διαπραγμάτευση στα χέρια μας, γκρεμίζουμε την λιτότητα» που κατακλύζουν το διαδίκτυο για τα σημερινά συλλαλητήρια που διοργανώνει η κυβέρνηση και ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελούν πυροτεχνήματα και **άσφαιρα πυρά εναντίον των τοκογλύφων δανειστών και των δυνάμεων του κεφαλαίου.**

Άραγε γιατί να βγουν οι εργαζόμενοι και ο λαός στους δρόμους, να υπερασπίσουν ποια αιτήματα, ποια πολιτική, ποιο διεκδικητικό πλαίσιο, σε ποια κατεύθυνση;

Μήπως για να υπερασπίσουν τις απaráδεκτες υπαναχωρήσεις που έχει ως τώρα η κυβέρνηση; Να υποστηρίξουν την κατάπτυστη συμφωνία με το EUROGROUP στις 20/2/2015 ή ακόμα χειρότερα το αντιλαϊκό πλαίσιο που περιλαμβάνεται στο 47σέλιδο που απέστειλε η κυβέρνηση στους θεσμούς; Ή να υποστηρίξουν το τελευταίο 8σέλιδο της κυβέρνησης που είναι ακόμη πιο υποχωρητικό; Ακόμη και οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ για ποιο λόγο να διαδηλώσουν; Μήπως για το περίφημο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης το οποίο η κυβέρνηση το έχει αποσύρει στα συρτάρια της παγώνοντας και αυτές τις ελάχιστες ρυθμίσεις που όφειλε σύμφωνα με τις προεκλογικές της εξαγγελίες να υλοποιήσει; Χαρακτηριστική και

αποκαλυπτική είναι η δήλωση του Υπουργού Οικονομικών Γ. Βαρουφάκη στην ηλεκτρονική έκδοση του περιοδικού “DER SPIEGEL” στις 16/6/2015 που μεταξύ των άλλων επεσήμανε : «οι ελληνικές προτάσεις εξοικονόμησης και μεταρρυθμίσεων είναι ήδη τόσο σκληρές και απάνθρωπες όσο οι γερμανοί δεν θα δέχονταν ποτέ για τους ίδιους». Βεβαίως προσθέτει ο Υπουργός ότι θα τις υλοποιήσουμε εάν αντιμετωπισθεί το χρέος και η χρηματοδότηση της χώρας μας!!!

Ρωτήθηκε για όλα τα παραπάνω ο λαός, η κοινωνία και οι εργαζόμενοι; Ή μήπως η κυβέρνηση και το πρωθυπουργικό περιβάλλον του πειραματίστηκαν, σχεδίασαν μια στρατηγική στις διαπραγματεύσεις που οδήγησε έως τώρα σε δραματικό αδιέξοδο;

Ο λαός, οι εργαζόμενοι και τα κινήματά τους δεν πρόκειται με την συμμετοχή τους να συναινέσουν και να βάλουν πλάτη με οποιοδήποτε τρόπο σε νέες αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές που συνεχίζουν να τσακίζουν και να υπονομεύουν τα δικαιώματά τους. Σύμμαχους σε μια τέτοια καταστροφική νεομονημονιακή πολιτική δεν θα έχει η κυβέρνηση στο εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Αντίθετα εάν ο ΣΥΡΙΖΑ και η κυβέρνηση κάνει μια ριζική στροφή που θα ανταποκρίνεται στην κρισιμότητα των περιστάσεων, αντιληφθεί έστω και την ύστατη στιγμή ότι η τακτική τους είναι αδιέξοδη, οδηγεί στην ήττα και την αποτυχία, τότε και μόνο τότε οφείλει ο λαός και τα κινήματά του να βγουν μαζικά στους δρόμους και στις πλατείες, τότε μπορούν και πρέπει να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους.

Η αλλαγή κατεύθυνσης και στρατηγικής ειδικά σήμερα (που τα προβλήματα από την οικονομική ασφυξία οξύνονται στην ελληνική οικονομία και κοινωνία) παίρνει κατεπείγοντα χαρακτήρα.

Επιβάλλεται η συμφωνία κυβέρνησης – EUROGROUP, το 47σέλιδο των θέσεων της κυβέρνησης και το τελευταίο 8σέλιδο να πεταχτούν αμέσως στο καλάθι των αχρήστων καθώς και όλες οι υπαναχωρήσεις της κυβέρνησης αυτό το χρονικό διάστημα (ΦΠΑ, ιδιωτικοποιήσεις, πρόωρες συντάξεις κ.λπ).

Πρέπει άμεσα να τερματιστούν οι διαπραγματεύσεις και να σταλεί σαφές και ξεκάθαρο μήνυμα και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού ότι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης είναι αδιαπραγμάτευτη αρχή και αξία της κυβέρνησης και θα υλοποιηθεί πλήρως παρά και ενάντια στις εκβιαστικές μεθοδεύσεις των τοκογλύφων δανειστών.

Ταυτόχρονα πρέπει να σχεδιασθεί ο άλλος δρόμος της εξόδου από το ευρώ και την Ε.Ε:

- Με την εθνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος
- Με την παύση πληρωμών προς ΔΝΤ - Ε.Ε - ΕΚΤ
- Με την διαγραφή του δυσβάστακτου και μη βιώσιμου χρέους
- Με την επαναφορά των στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων στο δημόσιο, με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο
- Με ξήλωμα και κατάργηση των αντεργατικών και αντιλαϊκών μνημονιακών πολιτικών

Πλαίσιο το οποίο μπορεί να αποτελέσει την κατεύθυνση για την ευρύτερη συσπείρωση αριστερών προοδευτικών ριζοσπαστικών πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων και τότε πραγματικά μπορεί το εργατικό και λαϊκό κίνημα να πάρει μπροστά, να οργανώσει την λαϊκή αντίσταση και αντεπίθεση ενάντια στο ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τους πολιτικούς εκπροσώπους που υπηρετούν τα συμφέροντα των πολυεθνικών μονοπωλιακών ομίλων.

Αντώνης Νταλακογεώργος, Πρόεδρος ΠΕΝΕΝ